

OKRESNÝ SÚD PREŠOV

Došlo 24 -06- 2008

o..... hod min. krát
..... príbeh krát

4 C 425/04

č. k. 9Co/10/2008 - 419

Toto rozhodnutie nadobudlo
právoplatnosť dňa
a vykonateľnosť dňa
Okresný súd Prešov
dňa
- 9 -07- 2008

ADVOKATSKÁ KANCELARIA	
Sládkovičova 8	
080 01 PREŠOV	
DOŠLO DŇA	30.6.08

ROZSUDOK

V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu **JUDr. Milana Šebeňa** a sudcov **JUDr. Ireny Dobňákovvej** a **JUDr. Milana Majerníka**, v právnej veci žalobcu: **Mesto Prešov, Hlavná 73, Prešov, IČO: 327646**, právne zastúpeného advokátom **JUDr. Alojzom Naništom**, so sídlom v Prešove, Sládkovičova ul. č. 8, proti žalovanému: **Peter Jarkovský – CORYN, Konštantínova 19, Prešov, IČO: 32 925 042**, právne zastúpeného advokátom **JUDr. Jozefom Karabášom**, so sídlom v Sabinove, Ružova ul. č. 10, o určenie vlastníckeho práva, o odvolaní žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Prešov č. k. 7C 725/2004–349 zo dňa 13.12.2007, takto

rozhodol :

P o t v r d z u j e rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej a vo výroku o náhrade trov konania.

M e n í rozsudok vo výroku o súdnom poplatku tak, že žalovaný je **povinný** zaplatiť na účet Okresného súdu Prešov súdny poplatok 55.000,-- Sk za podanú žalobu do 3 dní odo dňa právoplatnosti tohoto rozsudku.

Z a v ä z u j e žalovaného zaplatiť žalobcovi k rukám jeho právneho zástupcu **JUDr. Alojza Naništu** náhradu trov odvolacieho konania v sume 45.530,-- Sk, do 3 dní odo dňa právoplatnosti rozsudku.

P r i p ú š ť a proti tomuto rozsudku dovolanie.

Odôvodnenie:

Prvostupňový súd napadnutým rozsudkom určil, že žalobca je vlastníkom miestnej komunikácie stojacej na parcele číslo 128/1 – zastavané plochy a nádvoría o výmere 9673 m², vedenej na LV číslo 2295 k. ú. Nižná Šebastová.

Po vykonanom dokazovaní vzal za preukázané, že žalovaný je zapísaný na LV číslo 2295 ako vlastníkom nehnuteľností parcela číslo KN 128/1 o výmere 9673 m² – zastavané plochy a nádvoría v celosti. Predmetnú nehnuteľnosť nadobudol na základe kúpnej zmluvy uzavretej so spoločnosťou KARMEN - veľkoobchod potravín s.r.o. zo dňa 22.12.2003. Predmetom tejto kúpnej zmluvy, okrem predmetnej parcely, bola aj spevnená plocha, a to v zmysle špecifikácie a ocenenia uvedeného v znaleckom posudku Ing. Jozefa Fajtha, CSc. číslo 001/2003. Vklad vlastníckeho práva bol povolený Správou katastra Prešov dňa 16.9.2004. Spoločnosť KARMEN - veľkoobchod potravín, s.r.o., parcelu číslo 128/1 – zastavané plochy o výmere 10945 m² nadobudla od Ing. Petra Timku – správcu konkurznej podstaty úpadcu ZDROJ UNIVERS, a.s., so sídlom Košice, a to kúpnu zmluvou zo dňa 21.11.2002. Špecifikácia majetku, ktorá bola predmetom prevodu, bola uvedená v článku II, bod 1, 2 zmluvy, kde boli uvedené čísla nehnuteľností, ktoré boli predmetom prevodu, ich charakter a výmera. V prípade, ak sa prevádzala stavba, v článku I. a II. boli uvedené aj súpisné čísla a popis stavieb. Podľa článku II. bod 2 zmluvy, príslušenstvo a súčasti boli popísané v znaleckom posudku číslo 108/2000 vypracovanom Ing. Jozefom Fajthom, CSc.. Po preskúmaní tohto znaleckého posudku, ako aj kúpnej zmluvy zo dňa 21.11.2002, súd dospel k záveru, že kúpna zmluva je v časti spevnených plôch – pozemnej komunikácie na parcele číslo 128/1, neplatná. Keďže pozemná komunikácia je spôsobilá byť samostatným predmetom občianskoprávných vzťahov, musí byť vyjadrená a špecifikovaná v právnom úkone jasne a zrozumiteľne. V kúpnej zmluve bola ako predmet prevodu uvedená aj parcela číslo 128/1. V časti, kde sú označené stavby na pozemkoch, nebola pri tejto nehnuteľnosti uvedená žiadna stavba a bola len odvolávka na príslušenstvo a súčasť pozemkov podľa znaleckého posudku Ing. Fajtha, CSc. číslo 108/2000. V tomto znaleckom posudku sú uvádzané v časti: vonkajšie úpravy tzv. spevnené plochy. Tieto však nie sú dostatočne špecifikované, aby nedochádzalo k pochybnostiam, kde sa predmetné plochy nachádzajú. Sú označované ako ľahká vozovka s vekom 16 rokov o celkovej výmere 12250 m². V prílohe znaleckého posudku sa nenachádza žiaden listinný dôkaz, ktorý by preukazoval, akým spôsobom ZDROJ UNIVERS, a.s., resp. jeho právny predchodca, nadobudol vlastníctvo k spevneným plochám. V prílohe znaleckého posudku: kmeňový majetok v časti, kde sa uvádza hmotný investičný majetok, je uvedená aj miestna komunikácia a ostatné komunikácie, ktoré nie sú špecifikované. Samotná evidencia komunikácie v účtovnej evidencii úpadcu ešte nepreukazuje vlastníctvo k predmetnej komunikácii. Znalec vychádzal pri vyhotovení posudku len z kópie katastrálnej mapy, ako aj z účtovnej evidencie spoločnosti ZDROJ UNIVERS, a.s.. Kúpna zmluva je v časti, ktorá upravuje prevod vlastníckeho

práva k spevneným plochám, pre svoju neurčitosť a rozpor s § 120 ods. 1, 2 Občianskeho zákonníka, neplatnosť. Táto neplatnosť právneho úkonu následne postihuje aj kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovaným ako kupujúcim a spoločnosťou KARMEN veľkoobchod potravín, s.r.o. zo dňa 22.12.2003 v časti prevodu spevnenej plochy nachádzajúcej sa na parcele 128/1. Na parcele číslo 128/1 sa nachádza Strojnícka ulica, ktorá pokračuje na parcelu číslo KN 787 a napája sa na štátu cestu. Pozemná komunikácia na Strojníckej ulici je miestnou komunikáciou. Vyplýva to z vyjadrenia Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií Bratislava zo dňa 28.4.2005, zo správy Dopravného inšpektorátu Okresného riaditeľstva PZ Prešov zo dňa 19.1.2007 a zo znaleckého posudku číslo 69/2004 vypracovaného Ing. Duplinským, ktorý predmetnú komunikáciu zaraďuje ako miestnu komunikáciu III. triedy. Charakter komunikácie ako miestnej potvrdili aj svedkovia, a to zamestnanci správcovských organizácií. Podľa charakteru obslužiteľnosti, ako aj s ohľadom na skutočnosť, že na pozemnej komunikácii je vybudovaná aj dopravná sieť trolejového vedenia mestskej hromadnej dopravy, nasvedčuje tomu, že predmetná komunikácia je všeobecne prístupná a užívaná, t. j., že je miestnou komunikáciou. Cestný zákon neurčuje spôsob zaradenia pozemnej komunikácie do siete miestnych komunikácií. Tento spôsob si určuje obec, čo potvrdilo aj stanovisko Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií SR vo svojom liste z 25.1.2007. Žalobca listinnými dôkazmi preukázal, že predmetnú komunikáciu vedie v evidencii komunikácií, ktorých správu a údržbu zveril miestnym organizáciám (rámcové zmluvy a zmluvy o dielo) a Pasport miestnych komunikácií. Podľa výpovedí svedkov a po vyhodnotení listinných dôkazov súd dospel k záveru, že miestna komunikácia stojaca na parcele číslo 128/1 (ulica Strojnícka) bola vždy vo vlastníctve československého štátu a správe Mestského národného výboru v Prešove, ktorý zveril správu a údržbu tejto komunikácii správcovským organizáciám. Ako vlastníak sa v tejto miestnej komunikácii správal iba žalobca. Žalovaný nepreukázal, že by jeho právny predchodca bol stavebníkom a vlastníkom komunikácie a že by nejakým spôsobom realizoval výkon vlastníckych práv k nej. Nebolo preukázané, že by spoločnosť ZDROJ UNIVERS, a.s. nadobudla vlastnícke právo k tejto miestnej komunikácii a že by ku dňu 24.11.1990, keď nadobudol účinnosť zákon číslo 369/1990 Zb., mala táto spoločnosť právo hospodárenia k predmetnej komunikácii. Nebolo možné preto aplikovať § 2 ods. 3 zákona číslo 138/1991 Zb. o majetku obci, na ktorý sa odvolával žalovaný. Súd neakceptoval ani námietku žalovaného, že žalobca mal možnosť v súlade s § 19 ods. 1, 2 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní spochybniť zaradenie spornej komunikácie do súpisu majetkovej podstaty a podať žalobu proti správci na konkurznom súde. Zo spisu konkurzného súdu Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1K 17/00 nevyplýva, že by miestna komunikácia bola predmetom súpisu majetku patriaceho do konkurznej podstaty. Nenasvedčuje tomu ani opatrenie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 1K 17/00 zo dňa 13.10.2002, ktorým súhlasil s predajom majetku úpadcu mimo dražby, v ktorom predmet prevodu – miestna komunikácia, nie je špecifikovaná.

Ďalším výrokom rozsudku súd uložil žalovanému povinnosť zaplatiť žalobcovi trovy konania a trovy právneho zastúpenia vo výške 135.582,-- Sk.

Súd tak rozhodol z dôvodu úspechu žalobcu. Priznaná náhrada trov právneho zastúpenia pozostáva z odmeny po 16.650,-- Sk za 8 úkonov právnej služby a z režijného paušálu. Taktiež bola priznaná žalobcovi aj náhrada trov vo výške 1.000,-- Sk za zaplatené súdne poplatky za návrh na vydanie predbežného opatrenia.

Posledným výrokom rozsudku bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť na účet Okresného súdu Prešov súdny poplatok vo výške 47.020,-- Sk.

Tento výrok súd zdôvodnil tým, že žalobca bol v konaní oslobodený od zaplatenia súdneho poplatku za konanie podľa § 4 ods. 2 písm. b) zákona číslo 71/1992 Zb., nakoľko ide o konanie vo veci verejného a spoločensky prospešného záujmu. Preto súd podľa § 2 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. zaviazal žalobcu (správne žalovaného) zaplatiť na účet súdu aj súdny poplatok za žalobu. Pri vyrubení súdneho poplatku súd vychádzal z hodnoty 1.911.000,-- Sk určenej znalcom Ing. Fajthom, CSc. v posudku číslo 108/2000.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie žalovaný. Navrhol napadnutý rozsudok zmeniť, žalobu zamietnuť a priznať mu náhradu trov celého konania. Ako dôvod uviedol, že na základe zákona číslo 513/1991 a zákona číslo 92/1991, spoločnosť ZDROJ UNIVERS, a.s. prebrala celý majetok štátu, s ktorým hospodáril štátny podnik ZDROJ Košice, š.p., Odštepny závod Prešov. V prípade, že by došlo k podozreniu, že boli porušené ustanovenia všeobecných záväzných predpisov, štát v zastúpení prokurátora bol oprávnený podať návrh na určenie neplatnosti prevodu alebo prechodu vlastníctva. Žalobca takéto skutočnosti nepreukázal. Na liste vlastníctva číslo 1217 k. ú. Nižná Šebastová bol zapísaný všetok majetok ZDROJ UNIVERS, a.s.. Dňa 30.11.2002 nadobudlo právoplatnosť opatrenie Krajského súdu v Košiciach o konkurznom konaní sp. zn. 1K 17/00, ktorým súd súhlasil s predajom vecí patriacich do konkurznej podstaty úpadcu: ZDROJ UNIVERS, a.s. Košice pre kupujúceho KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o., Prešov. Predmetom kúpnej zmluvy boli nehnuteľnosti zapísané na LV číslo 1217 a LV číslo 2067 v k. ú. Nižná Šebastová s faktickým príslušenstvom a súčasťami podľa znaleckého posudku Ing. Jozefa Fajtha, CSc. číslo 108/2000. Kupujúci tak nadobudol vlastníctvo aj k vonkajším úpravám uvedeným v položke 3.5.6 Spevnené plochy – ľahká vozovka o výmere 12.250 m². Aj keď znalec nevedel, kde sa v súpise investičného majetku nachádza „miestna komunikácia“, znalec v posudku ocenil aj spevnenú plochu – ľahkú vozovku na parcele číslo 128/1 o výmere cca 7000 m². Podobne aj správca konkurznej podstaty úpadcu Ing. Peter Timko tvrdil, že predal aj komunikácie, a to až cestu po most, čo je komunikácia, na ktorej je vybudovaná trolejová dráha na ulici Strojníckej. Podľa jeho názoru, táto cesta bola zapísaná na

- 5 -

LV číslo 1217 zo dňa 2.8.2000, kde je uvedená parcela číslo 128/1 o výmere 10945 m² – zastavané plochy. Vychádzajúc z týchto dôkazov je žalovaný toho názoru, že sporná spevnená plocha – ľahká vozovka bola predmetom kúpnej zmluvy v konkurznom konaní. Nesúhlasí pritom s odôvodnením súdu, že táto kúpna zmluva je v časti spevnených plôch – pozemnej komunikácie na parcele číslo 128/1, neplatná, a že táto neplatnosť následne postihuje aj kúpnu zmluvu uzavretú medzi žalovaným a spoločnosťou KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o. zo dňa 22.12.2003. Žalobca mal možnosť v súlade s § 19 ods. 1, 2 zákona číslo 328/1991 Zb. spochybniť zaradenie cesty do súpisu majetkovej podstaty a podať žalobu proti správcovi na konkurznom súde. Žalobca túto skutočnosť nepreukázal. Vychádzajúc z rozsudku Najvyššieho súdu ČR z 29.7.2004 sp. zn. 29Odo 394/2002, osoba, na ktorú správca konkurznej podstaty v rámci speňažovania previedol majetok spísaný do konkurznej podstaty, sa stáva vlastníkom takéhoto majetku bez zreteľa k tomu, či neskoršie vyšlo najavo, že tento majetok v dobe speňaženia vlastnícky patrila iným osobám. V dôsledku toho KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o. nadobudla vlastnícke právo v súlade so zákonom o konkurze a vyrovnaní a § 132 Občianskeho zákonníka. Súd vyhovel žalobe s odkazom na § 46 (správne § 4b) zákona číslo 135/61 Zb.. Táto skutočnosť nemôže byť dôvodom na nadobudnutie vlastníckeho práva o predmetnej komunikácii. Žiaden orgán (miestny národný výbor, obec, ministerstvo) nerozhodol, že predmetná komunikácia je komunikáciou miestnou. Z tohto zákona preto nemožno odvodzovať vlastníctvo ku komunikácii. Ak by bol Obvodný úrad v Prešove požiadal Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií o zaradenie komunikácie do siete miestnych komunikácií a preukázal by svoje vlastníctvo k nej, ministerstvo by rozhodlo o zaradení predmetnej komunikácie do siete miestnych komunikácií. Samotná obec tak nevyužila § 4a ods. 5 zákona číslo 165/1961 Zb.. Ani žalobca, ani súd nešpecifikoval spôsob nadobudnutia vlastníckeho práva, ktorého sa žalobca domáha a ani nepreukázal naliehavý právny záujem podľa § 80 písm. c) O.s.p.. Aj v prípade, že by právny predchodca žalovaného sa nebol stal vlastníkom cesty v rámci predaja v konkurze, musí žalobca preukázať niektorý zo zákonných spôsobov nadobudnutia vlastníctva. Nie je možné súhlasiť s názorom súdu, že vlastníctvo k spornej nehnuteľnosti možno nadobudnúť starostlivosťou a jej údržbou.

Žalobca navrhol napadnutý rozsudok potvrdiť. Uplatnil si náhradu trov odvolacieho konania.

Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok aj s konaním, ktoré mu predchádzalo, pričom v súlade s § 212 os. 1, 3 O.s.p. bol viazaný dôvodmi podaného odvolania do tej miery, že nebol oprávnený preskúmať tento rozsudok z iných dôvodov, než ktoré boli výslovne uvedené v podanom odvolaní. Výnimku by mohli tvoriť len vady konania, pokiaľ by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci. Po takomto preskúmaní napadnutého rozsudku, ako aj konania, ktoré mu

predchádzalo, odvolací súd dospel k záveru, že odvolanie žalovaného nie je opodstatnené.

Predmetom konania v tomto štádiu je určenie vlastníckeho práva žalobcu k stavbe pozemnej komunikácie postavenej na parcele KN číslo 128/1 – zastavané plochy a nádvoria o výmere 11236 m² zapísanej na LV číslo 2295 katastrálneho územia Nižná Šebastová na Správe katastra v Prešove.

Zo skôr uvedeného listu vlastníctva možno zistiť, že žalovaný je vlastníkom pozemku, na ktorom sa táto stavba nachádza. Vychádzajúc z kódu spôsobu využívania pozemku: 13321, jedná sa o pozemok, na ktorom sú postavené inžinierske stavby – cestné, miestne a účelové komunikácie a ich súčasti (cesty a miestne komunikácie, mosty, nadjazdy, tmely, podzemné dráhy, chodníky, nekryté parkoviská a iné). Pozemná komunikácia, ako stavba postavená na parcele KN č. 128/1, nie je predmetom evidencie v katastri nehnuteľností v registri stavieb. Charakteristika stavby označená kódom 336, resp. 13321 poskytuje len informáciu o druhu a účelu stavby zriadenej na pozemku. Vlastníctvo takto charakterizovanej stavby pozemnej komunikácie z tohoto listu vlastníctva nevyplýva. Fakt, že na parcele KN číslo 128/1 bola postavená pozemná komunikácia, nie je medzi účastníkmi sporný. Navyše vyplýva aj zo znaleckého posudku Ing. Milana Duplinského číslo 69/2004 zo dňa 15.7.2004. Tento konštatoval, že sa jedná o miestnu komunikáciu III. triedy postavenú v roku 1960 v kategórii 8. Spevnené plochy, bod 8.7. Diaľnice, cesty, komunikácie, ktorá je využívaná ako verejná komunikácia a je napojená na štátnu cestu v pokračovaní Strojníckej ulici na parcelu KN číslo 787. Ku dňu 15.7.2004 stanovil všeobecnú hodnotu tejto stavby bez pozemku na 1.100.337,38 Sk. Znalec Ing. Miroslav Vavrek v posudku číslo 050/2007 zo dňa 22.10.2007 stanovil hodnotu tejto stavby ku dňu 21.10.2007 na 17.084.034,-- SK, pričom za rok jej výstavby stanovil rok 1986.

Vychádzajúc z § 43a ods. 3a zákona číslo 50/1976 Zb. (ďalej Stavebný zákon), v prípade tejto pozemnej komunikácie sa jedná o „inžiniersku stavbu“. Vzhľadom k jej účelu môže sa jednať len o niektorú z pozemných komunikácií uvedených v § 1 ods. 2 zákona číslo 135/1961 Zb. o pozemných komunikáciách (ďalej len Cestný zákon). V zmysle § 28 vyhlášky číslo 79/1996 Z. z., ktorou sa vykonáva Zákon o katastri nehnuteľností, cestné teleso sa eviduje na liste vlastníctva parcelným číslom pozemku, na ktorom je stavba postavená alebo mapovou značkou, kódom druhu pozemku a kódom spôsobu využívania pozemku. Možno teda konštatovať, že na LV číslo 2295 k. ú. Nižná Šebastová nie je v prospech žalovaného zapísané aj vlastnícke právo ku stavbe pozemnej komunikácie postavenej na parcele číslo 128/1. V dôsledku toho pre rozhodnutie vo veci je nevyhnutné vyporiadať sa s platnosťou kúpnych zmlúv, ktorými žalovaný, ako aj jeho právna predchodkyňa KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o., nadobudli vlastnícke právo k tam uvedeným nehnuteľnostiam.

Predchádzajúcim vlastníkom tejto nehnuteľnosti bol ZDROJ Košice, š. p., v likvidácii. Rozhodnutím Ministerstva hospodárstva o vyňatí časti majetku štátneho podniku a o privatizácii časti podniku, prebrala časť majetku, práv a záväzkov štátneho podniku spoločnosť ZDROJ UNIVERS, a.s., so sídlom v Košiciach. Podľa stanoviska Ministerstva hospodárstva SR zo dňa 4.1.2005, súčasťou privatizačného projektu štátneho podniku ZDROJ Košice bol len pozemok parcelné číslo 128/1. Samotná stavba pozemnej komunikácie na tomto pozemku nie je v privatizačnom projekte uvedená a nie je zistiteľné ani to, či bola hodnotovo zahrnutá do súvahy položky: Budovy, haly a stavby.

Vychádzajúc zo zistených údajov nachádzajúcich sa v spise bola inžinierska stavba komunikácie na parcele 128/1 postavená v roku 1960 a zrekonštruovaná v roku 1986. Podľa kolaudačnej zápisnice zo dňa 21.4.1979, dňa 28.7.1971 bol spísaný záznam o odovzdaní a preberaní národného majetku v správe bývalého MsNV v Šarišských Lúkach. Podľa neho Mestský národný výbor v Prešove prevzal do svojej správy, okrem iného, aj miestne komunikácie v celkovej dĺžke 2577 bežných metrov. Vychádzajúc z rozhodnutia MsNV v Prešove zo dňa 15.5.1986 o uložení povinnosti uzavrieť Zmluvu o združení finančných prostriedkov na rekonštrukciu tejto komunikácie, išlo v tom čase o účelovú komunikáciu.

Na základe Zmluvy o združení prostriedkov na rekonštrukciu tejto účelovej komunikácie ulice Strojníckej a Ľubochnianskej zo dňa 30.1.1986, združilo celkom 21 podnikov svoje finančné prostriedky s tým, že vzniknutú komunikáciu majú užívať všetky tieto organizácie podľa svojich potrieb. Funkciu investora a všetky práva a povinnosti z tejto funkcie vyplývajúce, prebral podľa zmluvy Mestský národný výbor v Prešove. Podľa článku I. bod 5 zmluvy, sa komunikácia po ukončení výstavby má previesť do správy Technicko-rekreačných a komunikačných služieb Prešov.

Zrekonštruovaná komunikácia nebola cestou podľa § 1 ods. 2 písm. b) a § 4a Cestného zákona, či § 3 vyhlášky číslo 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva cestný zákon. Počnúc od roku 1984 si ministerstvo ponechalo len právomoc rozhodovať o preraďovaní miestnych a účelových komunikácií do cestnej siete, pričom výkon štátnej správy vo veciach miestnych komunikácií a účelových komunikácií patril miestnym národným výborom. V roku 1986 a 1987 len rozhodovanie o prestavbe miestnej komunikácii patrilo do právomoci Ministerstva dopravy, pôšt a telekomunikácií a ich správa patrila mestským národným výborom.

Počnúc od 1.7.1984 totiž nadobudla účinnosť vyhláška číslo 35/1984 Zb., ktorou sa vykonáva Cestný zákon. Na základe § 6 tejto vyhlášky, mal miestny národný výbor právomoc zaradiť do siete miestne komunikácie do štyroch tried. Podmienkou zaradenia miestnej komunikácie bolo to, či a do akej miery sa komunikácia verejne užíva a potreba jej verejného užívania. Prípadný spor o tom, či

sa má komunikácia zaradiť do siete miestnych komunikácií, rozhodoval okresný národný výbor.

Ako to opakovane oznámilo Ministerstvo dopravy, pôšt a telekomunikácií SR o zaraďovaní miestnych komunikácií do siete miestnych komunikácií, rozhoduje samotná obec. Pritom pozemná komunikácia na ulici Strojníckej v Prešove je podľa oznámenia tohto ministerstva miestnou komunikáciou vo vlastníctve mesta Prešov.

Nie je možné súhlasiť s názorom žalovaného, že zaradenie pozemnej komunikácie do siete miestnych komunikácií sa musí udiť formálnym rozhodnutím príslušného orgánu obce, či v minulosti miestneho, či okresného národného výboru. Splnenie podmienky rozhodnutia príslušného orgánu o takomto zaradení je možné mať za splnené aj v prípade, že obec síce nie je v stave predložiť písomné rozhodnutie o takomto zaradení, avšak z iných dôkazov je zistiteľné, že k takémuto rozhodnutiu nepochybne došlo.

V preskúmvanej veci za takéto okolnosti treba považovať jednak pasport miestnych komunikácií, v ktorom je Strojnícka ulica zahrnutá medzi miestnymi komunikáciami, ako aj fakt, že organizácie, v ktorých náplni bola správa a údržba miestnych komunikácií, s ňou nakladali ako s miestnou komunikáciou po dobu najmenej od roku 1987, keď došlo k jej rekonštrukcii na základe Zmluvy o združení prostriedkov zo dňa 30.1.1986. Možno preto konštatovať, že ku dňu účinnosti zákona číslo 369/1990 Zb. o obecnom zriadení, t. j. k 24.11.1990, bola táto pozemná komunikácia miestnou komunikáciou zaradenou do siete miestnych komunikácií mesta Prešov. Následne, v dôsledku nadobudnutia účinnosti § 3d ods. 2 Cestného zákona, t. j. od 1.7.1996 sa stala táto miestna komunikácia vlastníctvom mesta Prešov.

Keďže nešlo o vlastníctvo spoločnosti ZDROJ UNIVERS, a.s., nemohlo dôjsť k platnému prevodu tejto stavby kúpnu zmluvou uzavretou dňa 21.11.2002 medzi správcom konkurznej podstaty úpadcu ZDROJ UNIVERS, a.s. Ing. Petrom Timkom a spoločnosťou KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o.. V dôsledku toho ani spoločnosť KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o., nemohla platne previesť na žalovaného vlastníctvo k tejto stavbe nachádzajúcej sa na parcele číslo 128/1.

Na tomto závere nemení nič ustanovenie § 19 zákona číslo 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní, (ďalej len Zákon o konkurze). Nevyvrátiteľná domnienka vyplývajúca z odseku druhého tohto ustanovenia sa totiž nevzťahuje na prípad, keď sa do súpisu konkurznej podstaty zahrnul aj majetok tretej osoby, ktorá síce bola účastníčkou konkurzného konania ako veriteľ, ktorú však ani konkurzný súd, ani správca konkurznej podstaty nepoučil o jej práve a tým aj povinnosti podať v stanovenej lehote žalobu na vylúčenie veci z konkurznej podstaty. Ak sa dotknutá osoba do skončenia konkurzného konania nedozvedela o tom, že do konkurznej podstaty bola zahrnutá aj jej vec, môže sa domáhať svojho vlastníckeho práva na

všeobecnom súde určovacou žalobou. To platí vo zvýšenej miere v prípade, keď takáto vec nebola zahrnutá do súpisu majetku v konkurznej podstate.

Ako bolo zistené z konkurzného spisu sp. zn. 1 K 17/22, súčasťou súpisu majetku úpadcu bola len parcela č. 128/1 zapísaná na liste vlastníctva č. 1217 – zastavaná plocha o výmere 10945 m². Ani z ponuky správcu v inzeráte, ani z opatrenia konkurzného súdu zo dňa 31.10.2002 sp. zn. 1 K 17/22 – 177 nevyplýva, že by bol daný súhlas aj k prevodu stavby pozemnej komunikácie postavenej na tejto parcele.

Ak správca konkurznej podstaty napriek chýbajúcemu súhlasu konkurzného súdu previedol na spoločnosť KARMEN – veľkoobchod potravín, s.r.o., aj „spevnené plochy“, nepožíva tento prevod ochranu § 19 ods. 2 Zákona o konkurze.

Uznesením Krajského súdu v Košiciach č. k. 17/00-268 zo dňa 13.12.2004, ktoré nadobudlo právoplatnosť dňa 20.1.2005, došlo k zrušeniu konkurzu na majetok úpadcu ZDROJ UNIVERS, a.s., Košice, IČO: 31 715 834 z dôvodu, že majetok úpadcu nepostačoval ani na úhradu výdavkov a odmeny správcu. V dôsledku toho došlo dňom 23.2.2005 k výmazu tejto obchodnej spoločnosti z obchodného registra. V dôsledku toho je vylúčené, že by žalobca si mohol vylučovacou žalobou uplatniť voči správcovi konkurznej podstaty vylúčenie tejto miestnej komunikácie z konkurznej podstaty. Podobne je vylúčené, že by sa mohol domáhať žalobca náhradného nároku na to, aby z podstaty bola vylúčená peňažná odplata, ktorá bola prijatá za scudzenú vec a ktorá bola zahrnutá do majetkového fondu konkurznej podstaty. Aj v takom prípade by totiž šlo o žalobu podávanú podľa § 19 ods. 2 zákona o konkurze a vyrovnaní, ktorú možno reálne uplatniť len pred skončením konkurzného konania. Tým, že súčasťou kúpnej ceny bola aj hodnota pozemnej komunikácie postavenej na parcele KN číslo 128/1 a že došlo k ich speňaženiu správcom konkurznej podstaty, je vylúčené, že by žalobca mohol podať inú žalobu, ako žalobu na určenie, že on je vlastníkom tejto stavby.

Keďže žalobca preukázal, že ku dňu 21.11.2002 bol vlastníkom tejto stavby a keďže na žalobcu nedopadajú dôsledky § 19 ods. 2 Zákona o konkurze a vyrovnaní, odvolací súd v súlade s § 219 O.s.p. potvrdil rozsudok súdu prvého stupňa vo veci samej.

Potvrdený bo aj výrok tohto rozsudku o náhrade trov konania. Vzhľadom k viazanosti odvolacieho súdu dôvodmi podaného odvolania, ktoré v preskúmvanej veci sa vôbec nezmieňujú o trovách prvostupňového konania z hľadiska správnosti ich vyčíslenia, musel odvolací súd bez ďalšieho potvrdiť aj tento výrok napadnutého rozsudku.

Zmenený bol výrok rozsudku, ktorým bola žalovanému uložená povinnosť zaplatiť súdny poplatok za žalobu podanú žalovaným. Ani v tomto prípade sa

odvolanie nezmieňuje o dôvodoch prípadnej nesprávnosti tejto časti rozhodnutia. Avšak vzhľadom k tomu, že súdy rozhodujú o vyrubovaní súdnych poplatkov aj bez návrhu účastníkov, musel odvolací súd preskúmať správnosť tohto výroku. Prvostupňový súd pri vyrubovaní výšky súdneho poplatku za podanú žalobu formálne vychádzal z hodnoty stavby miestnej komunikácie uvedenej v znaleckom posudku Ing. Faitha, CSc. v sume 1.911.000,-- Sk. Nie je však zistiteľné, ako dospel k výške súdneho poplatku 47.020,-- Sk.

Odvolací súd však považuje za smerodajný znalecký posudok vypracovaný Ing. Milanom Duplinským, ktorý ohodnotil zostatkovú hodnotu tejto stavby ku dňu 15.7.2004 na sumu 1.100.337,38 Sk. Jedná sa v podstate o hodnotu nehnuteľnosti zistenú bezprostredne pred podaním žaloby na súd. Vychádzajúc z § 18 ods. 2 zákona číslo 71/1992 Zb. o súdnych poplatkoch, majú sa vyberať poplatky za konanie začaté pred 1. januárom 2006 podľa dovtedy platného predpisu, a to aj v prípade, keď sa stane splatným po 1. januári 2006. Vychádzajúc z položky 1 písm. a) Sadzobníka súdnych poplatkov vyberaných v občianskom súdnom konaní, platnom do 31.12.2005, je žalovaný povinný zaplatiť za žalobu podanú žalobcom súdny poplatok vo výške 5 %, čomu zodpovedá suma 55.000,-- Sk.

V dôsledku toho odvolací súd zmenil rozsudok súdu prvého stupňa vo výroku o povinnosti žalovaného zaplatiť súdny poplatok za podanú žalobu tak, že uložil žalovanému povinnosť zaplatiť súdny poplatok vo výške 55.000,-- Sk (§ 220 O.s.p.).

Úspech v odvolacom konaní mal žalobca. V dôsledku toho v súlade s § 142 ods. 1 a § 224 ods. 1 O.s.p., mu vzniklo právo na náhradu všetkých účelne vynaložených trov konania. Žalobca výšku týchto trov vyčíslil v zákonom stanovenej lehote troch pracovných dní sumou 45.530,-- Sk.

Odvolací súd pri výpočte náhrady trov odvolacieho konania vychádzal z hodnoty sporu 1.100.337,-- Sk. Odmena za jeden úkon právnej služby sa potom rovná sume 15.050,-- Sk. Takáto odmena prislúcha za napísanie vyjadrenia k odvolaniu a za účasť na odvolacom pojednávaní dňa 10.6.2008. Keďže toto pojednávanie trvalo dlhšie ako 2 hodiny, zvyšuje sa odmena za tento úkon o jej násobok (§ 10 ods. 1, 2 a § 14 ods. 1, písm. c), d) vyhlášky č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb – ďalej len „Vyhláška“). Spolu ide o náhradu vo výške 45.150,-- Sk.

K tejto náhrade sa pripočítava paušálna náhrada miestneho prepravného a miestnych telekomunikačných poplatkov, ktorá sa priznáva v roku 2008 vo výške 190,-- Sk za úkon (spolu 380,-- Sk).

Priznanú náhradu trov odvolacieho konania vo výške 45.530,-- Sk je žalovaný povinný zaplatiť k rukám právneho zástupcu žalobcu (§ 149 ods. 1 O.s.p.).

Odvolací súd pripustil podľa § 238 ods. 3 O.s.p. proti tomuto rozsudku dovolanie. Za právnu otázku zásadného významu považuje, či dôsledky vyplývajúce z § 19 ods. 2 z. č. 328/1991 Zb. o konkurze a vyrovnaní sa vzťahujú aj na vlastníka veci, ktorý nevedel, že jeho vec bola (naviac nevýslovne) zapísaná do súpisu konkurznej podstaty, pričom nebol konkurzným súdom poučený, aby v lehote, ktorú by mal stanoviť súd, podal žalobu proti správcovi konkurznej podstaty na vylúčenie veci z konkurznej podstaty.

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku nie je odvolanie prípustné.

V Prešove, dňa 10. júna 2008

Za správnosť vyhotovenia:
Eva Koscurová

JUDr. Milan ŠEBEŇ
predseda senátu